

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/108/2013
Identifikačné číslo spisu:	1007201208
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1007201208.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. M. E., bytom C. X, C., zastúpeného Mgr. Miroslavom Hončárom, advokátom so sídlom Perličkova 26, Bratislava, proti žalovanému: Mesto Pezinok, Radničné nám. 7, Pezinok, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 5/693-CH-rozh.-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007, rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007 a rozhodnutia č. 47530/2008 zo dňa 24. apríla 2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/210/2007-94, č. k. 2S/238/2008-94, č. k. 2S/55/2009-94 zo dňa 30. januára 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/210/2007-94, č. k. 2S/238/2008-94, č. k. 2S/55/2009-94 zo dňa 30. januára 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením č. k. 2S/210/2007-94, č. k. 2S/238/2008-94, č. k. 2S/55/2009-94 zo dňa 30. januára 2013 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 5/693-CH-rozh.-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007, rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007 a rozhodnutia č. 47530/2008 zo dňa 24. apríla 2008 z dôvodu absencie právneho zastúpenia žalobcu advokátom v zmysle § 250a OSP, ktorú vadu žalobca neodstránil ani po výzve súdu, aby predložil plnomocenstvo udelené advokátovi. Súčasne súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu, a to ani na výzvu súdu, ktorá skutočnosť je rovnako dôvodom pre zastavenie konania podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, pretože konanie vo veci bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c OSP).

V zákonom stanovenej lehote sa odvolal žalobca a žiadal, aby odvolací súd uznesenie o zastavení konania zrušil a v konaní pokračoval. Uviedol, že ohľadom nezaplatenia súdneho poplatku podáva novú žiadosť o

oslobodenie od platenia poplatkov, nakoľko sa zmenili jeho príjmové pomery. Namietal, že podľa Ústavy Slovenskej republiky má právo na súdnu ochranu, pričom jeho žaloba bola podaná za účelom odstránenia diskriminácie, keďže iní v okolí mesta Pezinok za rodinné domy porovnateľnej výmery 6 x 8 m platia daň mestu okolo 25 €/rok, avšak od žalobcu žiadajú zaplatiť 6x viac. Ďalej uviedol, že výmery záväzným nariadením tvorí obec, ktorú žaluje za diskriminačné rozhodovanie, preto konanie na krajskom súde žiada prerušiť a dať posúdiť takúto „diskrimináciu, čiže nesúladiť zákonov“ Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že žalobca dňa 28. augusta 2007 podal na Krajskom súde v Bratislave žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 5/693-CH-rozh-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007 a rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007. Následne podaním zo dňa 24. júla 2008 požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku. V podaní zo dňa 23. júla 2008 žalobca žiadal súd o preskúmanie ďalšieho rozhodnutia žalovaného a to platobného výmeru č. 47530/2008 zo dňa 24. apríla 2008. Výzvou zo dňa 18. decembra 2008 krajský súd žalobcu vyzval na preukázanie jeho osobných a majetkových pomerov a predloženie vyplneného potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Uznesením zo dňa 22. januára 2009, č. k. 2S/210/2007-30, č. k. 2S/238/2008-30 súd žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Ďalší postup súdu prvého stupňa spočíval v tom, že žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 132 € podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“), pričom vo výzve uviedol poznámku, že súdny poplatok sa platí za každé rozhodnutie, ktoré sa má preskúmať a predmet konania označil ako preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 5/693-CH-rozh-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007 a rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007. Uvedená výzva bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 6. apríla 2009. Uznesením č. k. 2S/210/2007-34, č. k. 2S/238/2008-34 zo dňa 13. mája 2009 Krajský súd v Bratislave zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5/693-CH-rozh-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007 a rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Po vydaní uvedeného uznesenia súd dňa 14. mája 2009 žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v časti preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 47530/2008 zo dňa 24. apríla 2008 vo výške 66 € podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka. Rozhodnutie krajského súdu o zastavení konania bolo na základe odvolania preskúmané Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý rozhodnutie uznesením č. k. 8Sžo/332/2009-44 zo dňa 26. augusta 2010 pre nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 22. februára 2011 bolo súdu prvého stupňa doručené Oznámenie o ukončení zastupovania, ktorým advokát JUDr. Martin Ťupek súdu oznámil, že odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Následne výzvou zo dňa 24. februára 2011 krajský súd žalobcu vyzval, aby v zmysle § 250a OSP s ohľadom na vypovedanie plnej moci zo strany advokáta Mgr. Martina Ťupeka zaslal súdu v lehote 20 dní

plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v prejednávanej veci. Súčasne žalobcu poučil, že v prípade, ak nebude v konaní právne zastúpený advokátom, súd konanie v zmysle § 250d ods. 3 OSP zastaví. V nadväznosti na výzvu súdu žalobca podaním zo dňa 4. apríla 2011 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z radov advokátov, pričom doložil potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Krajský súd v Bratislave o uvedenej žiadosti žalobcu rozhodol uznesením č. k. 2S/210/2007-72, č. k. 2S/238/2008-72, č. k. 2S/55/2009-72 zo dňa 21. apríla 2011 tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a súčasne nevyhovел žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Na základe podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa uznesením č. k. 8Sžo/26/2011-85 zo dňa 26. apríla 2012 potvrdil. Výzvou zo dňa 23. októbra 2012 krajský súd žalobcu v zmysle § 250a OSP opätovne vyzval, aby si zvolil kvalifikovaného právneho zástupcu a doložil k žalobe riadne plnomocenstvo. Zároveň žalobcu poučil, že v prípade ak zostane nečinný, súd konanie v súlade s § 250d ods. 3 OSP zastaví. Na túto výzvu žalobca nereagoval, preto súd prvého stupňa konanie vo veci uznesením č. k. 2S/210/2007-94, č. k. 2S/238/2008-94, č. k. 2S/55/2009-94 zo dňa 30. januára 2013 zastavil z dôvodu nedostatku podmienky povinného právneho zastúpenia, ako aj z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu. Dňa 18. februára 2013 žalobca krajskému súdu predložil plnomocenstvo pre advokáta Mgr. Miroslava Hončára na zastupovanie v tomto konaní. Zo súdneho spisu odvolací súd ďalej zistil, že žalobca dňa 8. marca 2013 opätovne požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, o ktorej žiadosti Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2S/210/2007-111, č. k. 2S/238/2008-111, č. k. 2S/55/2009-111 zo dňa 26. júla 2013 rozhodol tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 prvej a druhej vety zákona č. 71/1992 Zb., ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že postup krajského súdu v preskúmvanej veci bol v súlade so zákonom. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal dňa 28. augusta 2007 žalobu, ktorú doplnil podaním zo dňa 30. júla 2008. Súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd sa opakovane zaoberali žiadosťami žalobcu o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov, pričom dospeli k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že jeho osobné a majetkové pomery priznanie oslobodenia odôvodňujú. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 27. marca 2009, v časti konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 5/693-CH-rozh-505/2007-Ci zo dňa 9. júla 2007 a rozhodnutia č. 046031/2007 zo dňa 11. júla 2007, ako aj výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 14. mája 2009 v časti konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 47530/2008 zo dňa 24. apríla 2008, boli riadne doručené právnomu zástupcovi žalobcu. Z oboch výziev je zrejmé, že žalobca bol poučený o možnosti zastavenia konania v prípade nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote. Taktiež je zrejmé, že žalobca súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil, preto nezostávalo krajskému súdu iné než konanie s poukazom na § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastaviť.

Vo vzťahu k dôvodu zastavenia konania, ktorým bola absencia splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia v zmysle § 250a OSP odvolací súd uvádza, že túto vadu žalobca v lehote pre podanie odvolania odstránil tým, že predložil plnú moc na zastupovanie udelenú advokátovi Mgr. Miroslavovi Hončárovi (č.l. 96 spisu).

Ohľadom návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu „diskriminácie, resp. nesúladu zákonov“ a postúpenie návrhu Ústavnému súdu Slovenskej republiky odvolací súd uvádza, že rozhodnutie, či súd preruší konanie a podá návrh Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol o tom, či je všeobecne záväzný právny predpis v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, patrí výlučne do

pôsobnosti súdu, ktorý by mal takúto povinnosť iba v prípade, ak by sám dospel k záveru, že namietané ustanovenia predmetného zákona sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.